

32003L0087

L 275/32

EUROOPA LIIDU TEATAJA

25.10.2003

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2003/87/EÜ,
13. oktoober 2003,
millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse
nõukogu direktiivi 96/61/EÜ
(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse regioonide komitee arvamust, ⁽³⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽⁴⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Liidus kasvuhoonegaasidega kauplemist käsitlev roheline raamat käivitas kogu Euroopas debati kasvuhoonegaasidega kauplemise sobivuse ja võimalikkuse kohta Euroopa Liidus. Euroopa kliimamuutuste programmis on osalenud mitmed sidusrühmad, kes on käsitlenud ühenduse poliitikat ja meetmeid, sealhulgas rohelisel raamatul põhinevat kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi ühenduses (ühenduse süsteem). 8. märtsi 2001. aasta järeldustes tunnistas nõukogu Euroopa kliimamuutuste programmi ja rohelisel raamatul põhineva töö erilist tähtsust ning rõhutas pakilist vajadust ühenduse tasandil võetavate konkreetsete meetmete järele.

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 1600/2002/EÜ ⁽⁵⁾ kehtestatud kuuendas keskkonnaalases ühenduse tegevusprogrammis määratletakse kliimamuutused prioriteetse tegevusvaldkonnana ja nähakse ette kogu ühendust hõlmava heitkogustega kauplemise süsteemi loomine aastaks 2005. Kõnealusel programmis tõdetakse, et ühendus on kohustunud vähendama aastatel 2008–2012 kasvuhoonegaaside heitkoguseid võrreldes 1990. aasta tasemega 8 % ja pikemas perspektiivis tuleb kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähendada võrreldes 1990. aasta tasemega ligikaudu 70 %.

⁽¹⁾ EÜT C 75 E, 26.3.2002, lk 33.

⁽²⁾ EÜT C 221, 17.9.2002, lk 27.

⁽³⁾ EÜT C 192, 12.8.2002, lk 59.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi 10. oktoobri 2002. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata), nõukogu 18. märtsi 2003. aasta ühine seisukoht (EÜT C 125 E, 27.5.2003, lk 72.), Euroopa Parlamendi 2. juuli 2003. aasta otsus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ning nõukogu 22. juuli 2003. aasta otsus.

⁽⁵⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

(3) Nõukogu 15. detsembri 1993. aasta otsusega 94/69/EÜ (Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni sõlmimise kohta) ⁽⁶⁾ heakskiidetud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni lõppeesmärk on saavutada kasvuhoonegaaside kontsentratsiooni stabiliseerumine atmosfääris tasemeni, mis võimaldab vältida inimtegevusest tulenevaid ohtlikke kliimasüsteemi häireid.

(4) Kui Kyoto protokoll, mis on heaks kiidetud nõukogu 25. aprilli 2002. aasta otsusega 2002/358/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse heakskiitu ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni Kyoto protokollile ja sellest tulenevate kohustuste ühist täitmist, ⁽⁷⁾ jõustub, kohustab see ühendust ja selle liikmesriike vähendama aastatel 2008–2012 protokollis A lisas loetletud kasvuhoonegaaside inimtekkelisi heitkoguseid võrreldes 1990. aasta tasemega 8 %.

(5) Ühendus ja liikmesriigid on leppinud kokku, et nad täidavad kooskõlas otsusega 2002/358/EÜ ühiselt Kyoto protokollist tulenevat kohustust vähendada kasvuhoonegaaside inimtekkelisi heitkoguseid. Käesoleva direktiivi eesmärk on aidata kaasa sellele, et Euroopa Ühendus ja liikmesriigid täidaksid oma kohustusi tulemuslikumalt, rajades tõhusa Euroopa turu kasvuhoonegaaside saastekvootidele ja pidurdades võimalikult vähe majandusarengut ja tööhõivet.

(6) Nõukogu 24. juuni 1993. aasta otsusega 93/389/EMÜ (ühenduse süsinikdioksiidi ja teiste kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalvesüsteemi kohta) ⁽⁸⁾ kehtestati kasvuhoonegaaside saastekvootidele järelevalve ja nende heitkogustega seotud kohustuste täitmisel tehtavate edusammude hindamise süsteem. See süsteem aitab liikmesriikidel määrata eraldatavate saastekvootide üldkogust.

(7) Ühenduse sätted, mis käsitlevad saastekvootide eraldamist liikmesriikides, on olulised, et aidata kaasa siseturu terviklikkuse säilitamisele ja vältida konkurentsimoonusi.

⁽⁶⁾ EÜT L 33, 7.2.1994, lk 11.

⁽⁷⁾ EÜT L 130, 15.5.2002, lk 1.

⁽⁸⁾ EÜT L 167, 9.7.1993, lk 31. Otsust on muudetud otsusega 1999/296/EÜ (EÜT L 117, 5.5.1999, lk 35).

- (8) Liikmesriigid peaksid saastekvootide eraldamisel võtma arvesse tööstustegevusest tulenevat heitkoguste vähendamise võimalust.
- (9) Liikmesriigid võivad näha ette, et nad annavad isikutele aastal 2008 algava viieaastase kehtivusajaga saastekvoote välja ainult kehtetuks tunnistatud kvootide osas vastavalt heitkoguste vähendamisele, mida need isikud on oma riigi territooriumil teinud kolme aasta jooksul alates aastast 2005.
- (10) Alates kõnealusest viieaastasest ajavahemikust tehakse saastekvootide üleandmisel mõnele teisele liikmesriigile vastavad kohandused Kyoto protokolliga kohaselt eraldatud kogustes.
- (11) Liikmesriigid peaksid tagama, et teatavatel kindlaksmääratud tegevusaladel tegutsevatel ettevõtjatel on kasvuhoonegaaside heitmeluba ja et nad kontrollivad oma tegevusega seotud kindlaksmääratud kasvuhoonegaaside heitkoguseid ja annavad nendest aru.
- (12) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad käesoleva direktiivi rikkumiste eest määratavate karistuste kohta ja tagama nende eeskirjade rakendamise. Need karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (13) Läbipaistvuse tagamiseks peaks üldsusel olema juurdepääs saastekvootide eraldamisega seotud teabele ja heitmeseire tulemustele, kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiviga 2003/4/EÜ (üldsuse juurdepääsu kohta keskkonnaalasele teabele) ⁽¹⁾ ettenähtud piirangutest ei tulene teisiti.
- (14) Liikmesriigid peaksid esitama aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta, võttes aluseks nõukogu 23. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/692/EMÜ teatavate keskkonnaalaste direktiivide rakendamise aruannete ühtlustamise ja ratsionaliseerimise kohta. ⁽²⁾
- (15) Täiendavate käitiste lisamisel ühenduse süsteemi peaks järgima käesoleva direktiiviga ettenähtud sätteid ja seepärast võib ühenduse süsteemi reguleerimisala laiendada ka muudele kasvuhoonegaaside heitmetele peale süsinikdioksiidi, sealhulgas alumiiniumi- ja kemikaalitööstuse tegevusest tulenevatele heitmetele.
- (16) Käesolev direktiiv ei tohiks takistada liikmesriikidel säilitada või kehtestada siseriiklikke kaubandussüsteeme, mis reguleerivad kasvuhoonegaaside heitkoguseid, mis tulenevad muudest kui I lisas loetletud või ühenduse süsteemi kuuluvatest tegevusaladest või pärinevad ajutiselt ühenduse süsteemist väljaarvatud käitistest.
- (17) Liikmesriigid võivad osaleda rahvusvahelises heitkogustega kauplemises Kyoto protokolliga osapooltena koos kõikide teiste protokolliga B lisas loetletud osapooltega.
- (18) Ühenduse süsteemi sidumine kolmandate riikide kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise süsteemidega suurendab otsuses 2002/358/EÜ (kohustuste ühise täitmise kohta) sätestatud ühenduse heitkoguste vähendamise eesmärgi saavutamise kulutasuvust.
- (19) Projektipõhised mehhanismid, sealhulgas ühiskandus (*Joint Implementation – JI*) ja puhta arengu mehhanism (*Clean Development Mechanism – CDM*), on olulised selleks, et saavutada eesmärgidena nii ülemaailmsete kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine kui ka ühenduse süsteemi tulemuslikkuse suurendamine. Kooskõlas Kyoto protokolliga ja Marrakechi lepingute asjakohaste sätetega peaks kõnealuste mehhanismide kasutamine täiendama siseriiklikke meetmeid, mis moodustaksid seega olulise osa tehtavatest jõupingutustest.
- (20) Käesolev direktiiv soodustab energiatõhusamate ja toodanguühiku kohta vähem heitkoguseid eraldavate tehnoloogiate, sealhulgas soojuse ja elektri koostootmiseks ettenähtud tehnoloogia kasutamist, samas kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu tulevane direktiiv, mis käsitleb kasuliku soojuse nõudlusel põhineva soojuse ja elektri koostootmise edendamist energia siseturul, edendab just soojuse ja elektri koostootmiseks ettenähtud tehnoloogiat.
- (21) Nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiiviga 96/61/EÜ (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) ⁽³⁾ kehtestatakse saastuse vältimise ja kontrolli üldraamistik, mida võib kasutada kasvuhoonegaaside heitmelubade väljaandmisel. Direktiivi 96/61/EÜ tuleks muuta, tagamaks et käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvatest käitistest pärinevate kasvuhoonegaaside otseheitmetele ei kehtestata heitme piirtasemeid ja et liikmesriigid võivad otsustada, et nad ei kehtesta põletusseadmetele ega muudele ettevõtte tegevuskohas süsinikdioksiidi eraldavatele seadmetele energiatõhusust käsitlevaid nõudeid, ilma et see piiraks direktiivi 96/61/EÜ nõuete kohaldamist.
- (22) Käesolev direktiiv on kooskõlas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokolliga. Direktiiv tuleks asjaomaseid arenguid silmas pidades uuesti läbi vaadata, et võtta arvesse direktiivi rakendamisel saadud kogemusi ja kasvuhoonegaaside heitmeseirega seotud edusamme.

⁽¹⁾ EÜT L 41, 14.2.2003, lk 26.

⁽²⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48.

⁽³⁾ EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26.

- (23) Heitkogustega kauplemine peaks moodustama osa liikmesriikide ja ühenduse tasandil rakendatavate tegevuspõhimõtete ja meetmete ühtsest ja terviklikust paketist. Ilma et see piiraks asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist, võivad liikmesriigid juhul, kui tegevusalad kuuluvad ühenduse süsteemi, kaaluda samu eesmärke taotletava regulatiiv-, fiskaal- või muu poliitika mõju. Direktiivi uuesti läbi vaadates tuleks kontrollida, millises ulatuses on need eesmärgid saavutatud.
- (24) Maksustamine võib olla siseriiklik poliitika, mille eesmärk on piirata nende käitiste heitkoguseid, mis on ühenduse süsteemist ajutiselt välja jäetud.
- (25) Tegevuspõhimõtteid ja meetmeid tuleks liikmesriigi ja ühenduse tasandil rakendada mitte üksnes tööstus- ja energiasektoris, vaid ka kõikides Euroopa Liidu majandussektorites, et saavutada heitkoguste märkimisväärne vähendamine. Komisjon peaks eelkõige kaaluma tegevuspõhimõtteid ja meetmeid ühenduse tasandil, tagamaks et transpordisektor aitab oluliselt kaasa sellele, et ühendus ja liikmesriigid täidavad Kyoto protokollist tulenevaid kliimamuutustega seotud kohustusi.
- (26) Olenemata turupõhiste mehhanismide mitmekülgsest potentsiaalst peaks Euroopa Liidu kliimamuutuste leevendamise strateegia rajanema ühenduse süsteemi ja muude ühenduse, siseriiklike ja rahvusvaheliste meetmete vahelisel tasakaalul.
- (27) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid.
- (28) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽¹⁾
- (29) Et III lisa kriteeriume 1, 5 ja 7 ei ole võimalik komiteemenetluse abil muuta, tuleks aastale 2012 järgnevaid ajavahe- mikke käsitlevaid muudatusi teha üksnes kaasotsustusmenetlust kohaldades.
- (30) Et liikmesriigid ei saa üksinda täielikult täita kavandatavate meetmete eesmärki, milleks on ühenduse süsteemi loomine, mistõttu meetmete ulatust ja mõju arvestades oleks eesmärkide saavutamist parem tagada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artikli 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud

artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva direktiiviga luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem (edaspidi "ühenduse süsteem"), mille eesmärk on vähendada tulemuslikult ja majanduslikult tõhusalt kasvuhoonegaaside heitkoguseid.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse I lisa loetletud tegevusaladest tulenevate heitkoguste ja II lisa loetletud kasvuhoonegaaside suhtes.

2. Käesolevat direktiivi kohaldatakse, ilma et see piiraks direktiivist 96/61/EÜ tulenevaid nõudeid.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *saastekvoot* – kindlaksmääratud aja jooksul atmosfääri ühe tonni süsinikdioksiidi ekvivalentkoguste paiskamise kvoot, mis kehtib üksnes käesoleva direktiivi nõuete täitmisel ja mida on võimalik üle anda kooskõlas käesoleva direktiivi sätetega;
- b) *heitkogus* – käitise allikatest pärinevate kasvuhoonegaaside heide atmosfääri;
- c) *kasvuhoonegaasid* – II lisa loetletud gaasid;
- d) *kasvuhoonegaaside heitmeluba* – kooskõlas artiklitega 5 ja 6 väljaantud luba;
- e) *käitis* – paikne tehniline üksus, kus tegeldakse ühe või mitme I lisa loetletud tegevusega ja muu tegevusega, mis on tehniliselt otseselt seotud kõnealuses tegevuskohas teostatava tegevusega, mis võivad mõjutada heitkoguseid ja saastust;
- f) *käitaja* – isik, kes käitab käitist, kontrollib selle tööd või kellele on siseriiklike õigusaktide kohaselt antud määrav otsustusõigus käitise tehnilise toimimise suhtes;
- g) *isik* – iga füüsiline või juriidiline isik;

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- h) *uus osaleja* – käitis, kus toimub üks või mitu I lisas loetletud tegevustest ning millel on kasvuhoonegaaside heitmeluba või mille kasvuhoonegaaside heitmeluba on ajakohastatud käitise laadis või toimimisviisis toimunud muudatuste või käitise laiendamise tõttu pärast seda, kui komisjonile on teatatud siseriiklikust saastekvootide eraldamise kavast;
- i) *üldsus* – üks isik või mitu isikut ja vastavalt siseriiklikele õigusaktidele või tavadele isikute ühendused, organisatsioonid või rühmad;
- j) *ühe tonni süsinikdioksiidi ekvivalentkogus* – üks tonn süsinikdioksiidi või mõne muu II lisas loetletud globaalset soojenemist tekitada võiva kasvuhoonegaasi kogus.

Artikkel 4

Kasvuhoonegaaside heitmeload

Liikmesriigid tagavad, et alates 1. jaanuarist 2005 ei tegele ükski käitis I lisas loetletud tegevusaladega, millest tulenevad selle tegevusega seotud kindlaksmääratud heitkogused, välja arvatud juhul, kui käitajal on luba, mille pädev asutus on välja andnud kooskõlas artiklitega 5 ja 6, või käitis on vastavalt artiklile 27 ajutiselt ühenduse süsteemist välja arvatud.

Artikkel 5

Kasvuhoonegaaside heitmelubade taotlemine

Pädevale asutusele esitatav kasvuhoonegaaside heitmeluba sisaldab järgmiste andmete kirjeldusi:

- käitis ja selle tegevusalad, sealhulgas kasutatav tehnoloogia;
- toor- ja abimaterjalid, mille kasutamisest tulenevad tõenäoliselt I lisas loetletud gaaside heitkogused;
- käitisest pärinevad I lisas loetletud gaaside heitmeallikad; ja
- meetmed, mille eesmärk on kontrollida heitkoguseid kooskõlas artikli 14 kohaselt vastuvõetud suunistega ja nendest aru anda.

Taotluses peab olema ka üldarusaadav kokkuvõte esimeses lõigus ettenähtud andmete kohta.

Artikkel 6

Kasvuhoonegaaside heitmelubade tingimused ja sisu

1. Pädev asutus annab välja kasvuhoonegaaside heitmeloa, millega antakse luba paisata käitisest või selle osast atmosfääri kasvuhoonegaase, kui on kindlaks tehtud, et käitaja suudab heitkoguseid kontrollida ja nendest aru anda.

Kasvuhoonegaaside heitmeluba võib hõlmata ühe käitaja ühes tegevuskohas asuvat üht või mitut käitist.

2. Kasvuhoonegaaside heitmeload sisaldavad järgmisi andmeid:

- käitaja nimi ja aadress;
- käitise tegevusalade ja käitisest pärinevate heitkoguste kirjeldus;
- seirenõuded, milles täpsustatakse seiremeetodid ja -sagedus;
- aruandluse nõuded; ja
- kohustus tagastada käitise iga kalendriaasta kooskõlas artikliga 15 tõendatud koguheitmete vastaval hulgal kvote nelja kuu jooksul pärast kõnealuse aasta lõppu.

Artikkel 7

Käitistega seotud muudatused

Käitaja teatab pädevale asutusele kõikidest käitise laadis või toimimisviisis kavandatavatest muudatustest või käitise laiendamistest, mis võivad nõuda kasvuhoonegaaside heitmelubade ajakohastamist. Pädev asutus ajakohastab luba, kui see on asjakohane. Kui muutub käitaja isik, ajakohastab pädev asutus loa, lisades sinna uue käitaja nime ja aadressi.

Artikkel 8

Kooskõlastamine direktiiviga 96/61/EÜ

Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid tagamaks, et kui käitises toimub direktiivi 96/61/EÜ I lisas nimetatud tegevus, kooskõlastatakse kasvuhoonegaaside heitmeloa väljaandmise tingimusi ja korda kõnealuses direktiivis sätestatud loa väljaandmise tingimuste ja korraga. Käesoleva direktiivi artiklites 5, 6 ja 7 sätestatud nõuded võib integreerida direktiivis 96/61/EÜ sätestatud menetlustesse.

Artikkel 9

Siseriiklik saastekvootide eraldamise kava

1. Iga artikli 11 lõigetes 1 ja 2 nimetatud ajavahemiku kohta töötab iga liikmesriik välja siseriikliku kava, milles esitatakse nende kvootide üldkogus, mida kavatakse kõnealuseks ajavahemikuks eraldada, ja kuidas neid eraldada. Kava peab põhinema objektiivsetel ja läbipaistvatel kriteeriumidel, sealhulgas III lisas loetletud kriteeriumidel, võttes nõuetekohaselt arvesse üldsuse märkusi. Ilma et see piiraks asutamislepingu kohaldamist, töötab komisjon hiljemalt 31. detsembriks 2003 välja juhised III lisas loetletud kriteeriumide rakendamiseks.

Artikli 11 lõikes 1 nimetatud ajavahemikku käsitlev kava avaldatakse ja sellest teatatakse komisjonile ja teistele liikmesriikidele hiljemalt 31. märtsil 2004. Järgnevate ajavahemike puhul avaldatakse kava ja sellest teatatakse komisjonile ja teistele liikmesriikidele vähemalt 18 kuud enne asjaomase ajavahemiku algust.

2. Siseriiklike saastekvootide eraldamise kavadele vaadatakse läbi artikli 23 lõikes 1 nimetatud komitees.

3. Komisjon võib kolme kuu jooksul pärast seda, kui liikmesriik on siseriikliku saastekvootide eraldamise kava lõike 1 kohaselt esitanud, kava või selle mõne aspekti tagasi lükata põhjusel, et see ei vasta III lisas loetletud kriteeriumidele või artiklile 10. Liikmesriik teeb artikli 11 lõikele 1 või 2 vastava otsuse üksnes juhul, kui komisjon kavandatud muudatused heaks kiidab. Komisjon peab tagasilükkamise otsust põhjendama.

Artikkel 10

Kvootide eraldamise meetodika

1. jaanuaril 2005 algavaks kolmeaastaseks ajavahemikuks eraldavad liikmesriigid vähemalt 95 % saastekvootidest tasuta. 1. jaanuaril 2008 algavaks viieaastaseks ajavahemikuks eraldavad liikmesriigid vähemalt 90 % saastekvootidest tasuta.

Artikkel 11

Saastekvootide eraldamine ja väljaandmine

1. 1. jaanuaril 2005 algava kolmeaastase ajavahemiku puhul otsustab iga liikmesriik selleks ajavahemikuks eraldatavate saastekvootide üldkoguse ja nende kvootide eraldamise iga käitise käitajale. See otsus tehakse vähemalt kolm kuud enne kõnealuse ajavahemiku algust ning see põhineb artikli 9 kohaselt väljatöötatud siseriiklikul saastekvootide eraldamise kaval ja on kooskõlas artikliga 10, võttes nõuetekohaselt arvesse üldsuse märkusi.

2. 1. jaanuaril 2008 algava viieaastase ajavahemiku ja iga järgneva viieaastase ajavahemiku puhul otsustab iga liikmesriik selleks ajavahemikuks eraldatavate saastekvootide üldkoguse ja algatab menetluse nende kvootide eraldamiseks iga käitise käitajale. See otsus tehakse vähemalt 12 kuud enne asjaomase ajavahemiku algust ning see põhineb liikmesriigi artikli 9 kohaselt väljatöötatud siseriiklikul saastekvootide eraldamise kaval ja on kooskõlas artikliga 10, võttes nõuetekohaselt arvesse üldsuse märkusi.

3. Lõike 1 või 2 kohaselt tehtud otsused peavad olema kooskõlas asutamislepingu nõuetega, eelkõige asutamislepingu artiklitega 87 ja 88. Eraldamist käsitlevaid otsuseid tehakse võtavad liikmesriigid arvesse vajadust selle järele, et saastekvootide saaksid kasutada ka uued osalejad.

4. Pädev asutus annab lõikes 1 või 2 nimetatud ajavahemiku iga aasta puhul osa saastekvootide üldkogusest välja kõnealuse aasta 28. veebruariks.

Artikkel 12

Saastekvootide üleandmine, tagastamine ja kehtetuks tunnistamine

1. Liikmesriigid tagavad, et saastekvootidele võib üle anda:

- a) ühenduse isikute vahel;
- b) ühenduse isikute vahel ja kolmandate riikide isikute vahel, kui neid kvootidele tunnistatakse kooskõlas artiklis 25 nimetatud menetlusega, ilma muude piiranguteta kui need, mis kuuluvad käesolevasse direktiivi või on selle kohaselt vastu võetud.

2. Liikmesriigid tagavad, et mõne teise liikmesriigi pädeva asutuse väljaantud saastekvootidele tunnistatakse käitaja lõikest 3 tulenevate kohustuste täitmiseks.

3. Liikmesriigid tagavad, et iga käitise käitaja tagastab hiljemalt iga aasta 30. aprilliks kõnealuse käitise kooskõlas artikliga 15 tõendatud eelnenud kalendriaasta koguheitmetele vastava hulga saastekvootide, mis seejärel kehtetuks tunnistatakse.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et saastekvoodid tunnistatakse kehtetuks igal ajal, kui nende omanik seda soovib.

Artikkel 13

Saastekvootide kehtivusaeg

1. Saastekvoodid kehtivad heitkogustele selle artikli 11 lõikes 1 või 2 nimetatud ajavahemiku jooksul, milleks need välja antakse.

2. Neli kuud pärast esimese artikli 11 lõikes 2 nimetatud viieaastase ajavahemiku algust tunnistab pädev asutus kehtetuks saastekvoodid, mille kehtivusaeg on lõppenud ja mis on tagastatud või kehtetuks tunnistatud kooskõlas artikli 12 lõikega 3.

Liikmesriigid võivad isikutele kvootide välja anda jooksavaks ajavahemikuks, et asendada nende omanduses olevaid saastekvootide, mis kooskõlas esimese lõiguga kehtetuks tunnistatakse.

3. Neli kuud pärast iga järgneva artikli 11 lõikes 2 nimetatud viieaastase ajavahemiku algust tunnistab pädev asutus kehtetuks saastekvoodid, mille kehtivusaeg on lõppenud ja mis on tagastatud või kehtetuks tunnistatud kooskõlas artikli 12 lõikega 3.

Liikmesriigid annavad isikutele kvoote välja jooksvaks ajavahemikuks, et asendada nende omanduses olevaid saastekvoote, mis kooskõlas esimese lõiguga kehtetuks tunnistatakse.

Artikkel 14

Suunised heitmeseireks ja aruandluseks

1. Komisjon võtab 30. septembriks 2003 vastu suunised I lisas loetletud tegevusaladest tulenevate ja nende tegevusaladega seotud kindlaksmääratud kasvuhooonegaaside heitkoguste kontrollimiseks ja nendest aruandmiseks artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras. Suunised peavad põhinema IV lisas sätestatud järelevalve ja aruandluse põhimõtetel.

2. Liikmesriigid tagavad, et heitkoguseid kontrollitakse kooskõlas suunistega.

3. Liikmesriigid tagavad, et iga käitise käitaja annab pädevale asutusele sellest käitisest kõnealuse kalendriaasta jooksul pärinevate heitkoguste kohta aru pärast iga aasta lõppu ja kooskõlas suunistega.

Artikkel 15

Tõendamine

Liikmesriigid tagavad, et käitajatele kooskõlas artikli 14 lõikega 3 edastatud aruanded tõendatakse vastavalt V lisas sätestatud kriteeriumidele ja sellest teatatakse pädevale asutusele.

Liikmesriigid tagavad, et käitaja, kelle aruanne ei ole iga aasta 31. märtsiks eelneva aasta heitkoguste osas vastavalt V lisas sätestatud kriteeriumidele rahuldavaks tunnistatud, ei või saastekvootide üleandmist jätkata enne, kui selle käitaja aruanne on rahuldavaks tunnistatud.

Artikkel 16

Karistused

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2003 ja annavad viivitamata teada nende edaspidistest muudatustest.

2. Liikmesriigid tagavad nende käitajate nimede avaldamise, kes rikuvad nõuet tagastada artikli 12 lõike 3 kohaselt piisaval hulgal kvoote.

3. Liikmesriigid tagavad, et käitaja, kes ei tagasta iga aasta 30. aprilliks eelneva aasta heitkogustele vastaval hulgal kvoote, peab ülemääraste heitkoguste eest trahvi tasuma. Ülemääraste

heitkoguste trahv on 100 eurot iga süsinikdioksiidi ekvivalentkoguse tonni kohta, mille kõnealune käitis on õhku paisanud ja mille osas käitaja ei ole kvoote tagastanud. Ülemääraste heitkoguste trahvi tasumine ei vabasta käitajat kohustusest tagastada järgneva kalendriaastaga seotud kvootide tagastamisel nende ülemääraste heitkogustele vastaval hulgal kvoote.

4. 1. jaanuaril 2005 algava kolmeaastase ajavahemiku jooksul kohaldavad liikmesriigid iga süsinikdioksiidi ekvivalentkoguse tonni kohta, mille kõnealune käitis on õhku paisanud ja mille osas käitaja ei ole kvoote tagastanud, madalamat ülemääraste heitkoguste trahvi, milleks on 40 eurot. Ülemääraste heitkoguste trahvi tasumine ei vabasta käitajat kohustusest tagastada järgneva kalendriaastaga seotud kvootide tagastamisel nende ülemääraste heitkogustele vastaval hulgal kvoote.

Artikkel 17

Juurdepäas teabele

Pädev asutus teeb üldsusele kättesaadavaks kvootide eraldamisega seotud otsused ja tema valduses olevad kasvuhooonegaaside heitmeloja kohaselt nõutavad heitkoguseid käsitlevad aruanded, kui direktiivi 2003/4/EÜ artikli 3 lõikes 3 ja artiklis 4 sätestatud piirangutest ei tulene teisiti.

Artikkel 18

Pädev asutus

Liikmesriigid teevad käesoleva direktiivi eeskirjade rakendamiseks vajalikud halduskorraldused, sealhulgas ühe või mitme asjaomase pädeva asutuse nimetamine. Kui nimetatakse rohkem kui üks pädev asutus, tuleb tööd, mida need asutused käesoleva direktiivi kohaselt teevad, kooskõlastada.

Artikkel 19

Registrid

1. Et tagada saastekvootide väljaandmise, omamise, üleandmise ja kehtetuks tunnistamise kohta täpne arvestusepidamine, näevad liikmesriigid ette registri loomise ja pidamise. Liikmesriigid võivad oma registrit pidada ühiselt ühe või mitme muu liikmesriigiga.

2. Saastekvootide võib omada iga isik. Register peab olema üldsusele kättesaadav ja sisaldama eraldi arvestust iga sellise isiku omanduses olevate kvootide kohta, kellele kvoodid on välja antud või kellele või kellelt need on üle antud.

3. Käesoleva direktiivi rakendamiseks võtab komisjon määruse artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras vastu registreeritud standardit ja turvatud süsteemi, mis luuakse standarditud elektrooniliste andmebaaside kujul, mis sisaldavad ühiseid andmelemente saastekvootide väljaandmise, omamise, üleandmise ja kehtetuks tunnistamise jälgimiseks, eesmärgiga tagada vastavalt vajadusele üldsuse juurdepääs ja konfidentsiaalsus ning kindlustada, et Kyoto protokollist tulenevaid kohustusi eiravaid üleandmisi ei toimuks.

Artikkel 20

Põhihaldaja

1. Komisjon määrab põhihaldaja, kes peab sõltumatut tehingute registrit kvootide väljaandmise, üleandmise ja kehtetuks tunnistamise kohta.

2. Põhihaldaja korraldab sõltumatu tehingute registri abil iga registrisse kantud tehingu automaatse kontrolli, tagamaks et kvootide väljaandmise, üleandmise ja kehtetuks tunnistamisega ei ole seotud eeskirjade rikkumisi.

3. Kui automaatse kontrolli käigus tuvastatakse eeskirjade eiramise, teavitab põhihaldaja asjaomast liikmesriiki või asjaomaseid liikmesriike, kes ei kannu kõnealuseid tehinguid või asjaomaste saastekvootidega seotud edasisi tehinguid registrisse enne eiramiste heastamist.

Artikkel 21

Liikmesriikide aruanded

1. Liikmesriigid esitavad igal aastal komisjonile aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta. Aruandes pööratakse erilist tähelepanu saastekvootide eraldamise korrale, registreeritud pidamisele, järelevalve ja aruandluse suuniste kohaldamisele, tõendamisele, käesoleva direktiivi täitmise seotud küsimustele ja kvootide võimalikule maksumenetlusele. Esimene aruanne saadetakse komisjonile 30. juuniks 2005. Aruanne esitatakse kas küsimustiku või vormi alusel, mille komisjon koostab direktiivi 91/692/EMÜ artiklis 6 sätestatud korras. Küsimustik või vormid saadetakse liikmesriikidele vähemalt kuus kuud enne esimese aruande esitamise tähtaega.

2. Komisjon avaldab lõikes 1 nimetatud aruannete põhjal kolme kuu jooksul pärast seda, kui ta on liikmesriikidelt aruanded saanud, aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta.

3. Komisjon korraldab liikmesriikide pädevate asutuste vahel teabevahetuse, milles käsitletakse kvootide väljaandmise, registreeritud pidamise, järelevalve, aruandluse, tõendamise ja eeskirjade järgimisega seotud küsimusi.

Artikkel 22

III lisa muudatused

Komisjon võib III lisa muuta ajavahemiku 2008–2012 osas artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras, välja arvatud kriteeriume 1, 5 ja 7, pidades silmas artiklis 21 sätestatud aruandeid ja käesoleva direktiivi kohaldamisel saadud kogemusi.

Artikkel 23

Komitee

1. Komisjoni abistab otsuse 93/389/EMÜ artikli 8 alusel asutatud komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatud.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 24

Täiendavate tegevusalade ja gaaside ühepoolse lisamise kord

1. Liikmesriigid võivad käesolevale direktiivile vastavat saastekvootidega kauplemist kohaldada alates 2008. aastast I lisas loetlemata tegevusalade, kütiste ja kasvuhoonegaaside suhtes, tingimusel et komisjon on selliste tegevusalade, kütiste ja kasvuhoonegaaside lisamise artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras heaks kiitnud, võttes arvesse kõiki asjaomaseid kriteeriume, eelkõige mõju siseturule, võimalikke konkurentsimoonutusi, süsteemi keskkonnaalaseid aspekte ja kavandatava järelevalve ja aruandluse süsteemi usaldusväärust.

Alates aastast 2005 võivad liikmesriigid samadel tingimustel kohaldada saastekvootidega kauplemist kütiste suhtes, mis tegelevad I lisas loetletud tegevusaladega ja mille võimsus jääb alla poolde kõnealuses lisas nimetatud piiri.

2. Selliste tegevusaladega tegelevatele kütistele eraldatavad kvoodid täpsustatakse artiklis 9 nimetatud riiklikus saastekvootide eraldamise kavas.

3. Komisjon võib omal algatusel vastu võtta või võtab mõne liikmesriigi taotlusel artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras vastu suunised I lisa loetlemata tegevusaladest, käitistest ja kasvuhoonegaasidest pärinevate heitkoguste kontrollimiseks ja nendest aruandmiseks, kui kõnealuste heitkoguste kontrollimist ja nendest aruandmist on võimalik teha piisava täpsusega.

4. Selliste meetmete vastuvõtmise korral kaalutakse artikli 30 kohaselt tehtavate läbivaatuste käigus I lisa muutmist, et lisada sellesse kõnealustest tegevusaladest tulenevad heitkogused kogu ühenduses ühtlustatud viisil.

Artikkel 25

Seosed muude kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise süsteemidega

1. Kyoto protokollis B lisa loetletud kolmandate riikidega, kes on protokollis ratifitseerinud, tuleks sõlmida kokkulepped, mille kohaselt tunnustatakse saastekvooti ühenduse süsteemi ja muude kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise süsteemide vahel kooskõlas asutamislepingu artiklis 300 sätestatud eeskirjadega.

2. Kui lõikes 1 nimetatud kokkulepe on sõlmitud, koostab komisjon vajalikud sätted, mis käsitlevad saastekvootide vastastikust tunnustamist kõnealuse kokkuleppe alusel artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 26

Direktiivi 96/61/EÜ muutmine

Direktiivi 96/61/EÜ artikli 9 lõikele 3 lisatakse järgmised lõigud:

“Kui käitisest pärinevad kasvuhoonegaaside heitkogused on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ, (*) I lisa loetud seotuks selles käitises toimuva tegevusega, ei kehtestata loas kõnealuse gaasi otseheitmete heitme piirtasemeid, välja arvatud juhul, kui on vaja tagada, et ei põhjustata olulist kohalikku saastust.

Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa loetletud tegevusalade puhul võivad liikmesriigid otsustada, et nad ei kehtesta põletusseadmetele ega muudele ettevõtte tegevuskohas süsinikdioksiidi eraldavatele seadmetele energiatõhusust käsitlevaid nõudeid.

Vajaduse korral ajakohastavad pädevad asutused luba.

Kolme eelmist lõiku ei kohaldata vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ artiklile 27 ajutiselt ühenduse kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise süsteemist väljaarvatud käitiste suhtes.

(*) EÜT L 275, 25.10.2003, lk 32.”

Artikkel 27

Teatavate käitiste ajutine süsteemist väljaarvamine

1. Liikmesriigid võivad komisjonilt taotleda käitiste ajutist ühenduse süsteemist väljaarvamist hiljemalt kuni 31. detsembrini 2007. Taotluses peavad olema loetletud kõik sellised käitised ja taotlus avaldatakse.

2. Kui komisjon otsustab artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras pärast kõnealuse taotluse kohta tehtud üldsuse märkuste kaalumist, et:

- a) käitised piiravad siseriikliku poliitika tulemusel oma heitkoguseid sama palju, kui nad teeksid seda juhul, kui heitkoguste suhtes kehtiksid käesoleva direktiivi sätted;
- b) käitiste suhtes kehtivad järelevalve, aruandluse ja tõendamise nõuded, mis vastavad artiklite 14 ja 15 kohaselt ettenähtud nõuetele; ja
- c) siseriiklike nõuete täitmata jätmise puhul kohaldatakse käitiste suhtes karistusi, mis vastavad vähemalt artikli 16 lõigetes 1 ja 4 nimetatud karistustele;

näeb ta ette nende käitiste ajutise väljaarvamise ühenduse süsteemist.

Tuleb tagada, et siseturgu ei moonutata.

Artikkel 28

Rühmituste moodustamine

1. Liikmesriigid võivad lubada, et ühe I lisa loetletud tegevusalaga tegeleva käitise käitajad moodustavad sama tegevusalaga tegelevate käitiste rühmituse artikli 11 lõikes 1 nimetatud ajavahemikuks ja/või artikli 11 lõikes 2 nimetatud esimeseks viieaastaseks ajavahemikuks kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 2–6.

2. I lisa loetletud tegevusaladega tegelevad käitajad, kes soovivad rühmitusi moodustada, esitavad pädevale asutusele taotluse, milles täpsustatakse käitised ja ajavahemik, milleks nad rühmitust moodustada soovivad, samuti tõendid selle kohta, et usaldusisik suudab täita lõigetes 3 ja 4 nimetatud kohustusi.

3. Rühmitust moodustada soovivad käitajad nimetavad usaldusisiku:

- a) kellele antakse erandina artiklist 11 välja käitiste kaupa väljaarvutatud saastekvootide üldkogus;
- b) kes erandina artikli 6 lõike 2 punktist e ja artikli 12 lõikest 3 vastutab rühmitusse kuuluvate käitiste koguheitmete vastavate saastekvootide tagastamise eest; ja
- c) kes ei saa saastekvootide üleandmist jätkata juhul, kui ühe käitaja aruanne ei ole kooskõlas artikli 15 teise lõiguga rahuldavaks tunnistatud.

4. Erandina artikli 16 lõigetest 2, 3 ja 4 kehtivad usaldusisiku suhtes karistused, mida kohaldatakse juhul, kui rikutakse nõuet tagastada piisav hulk saastekvootide rühmituse moodustanud käitiste koguheitmete katmiseks.

5. Liikmesriik, kes soovib lubada ühe või mitme rühmituse moodustamist, esitab komisjonile lõikes 2 nimetatud taotluse. Ilma et see piiraks asutamislepingu kohaldamist võib komisjon kolme kuu jooksul alates taotluse saamisest lükata taotluse, mis ei täida käesoleva direktiivi nõudeid, tagasi. Iga sellist otsust tuleb põhjendada. Tagasilükkamise korral võib liikmesriik lubada rühmituse moodustamist üksnes juhul, kui komisjon kavandavad muudatused heaks kiidab.

6. Kui usaldusisik ei järgi lõikes 4 nimetatud karistusi, vastutab iga rühmitusse kuuluva käitise käitaja artikli 12 lõike 3 ja artikli 16 kohaselt oma käitise pärinevate heitkoguste eest.

Artikkel 29

Vääramatu jõud

1. Artikli 11 lõikes 1 nimetatud ajavahemiku jooksul võivad liikmesriigid esitada komisjonile taotluse saada vääramatu jõu puhul teatavate käitiste jaoks täiendavaid saastekvootide. Komisjon otsustab, kas on tegemist vääramatu jõuga, ja kui on, lubab kõnealusel liikmesriigil anda nende käitiste käitajatele välja täiendavad ja mitteleantavad saastekvoodid.

2. Ilma et see piiraks asutamislepingu kohaldamist, töötab komisjon hiljemalt 31. detsembriks 2003 välja suunised vääramatu jõu juhtude kirjeldamiseks.

Artikkel 30

Ülevaatamine ja edasiarendamine

1. Kasvuhoonegaaside heitkoguste kontrollimisel saavutatud edusammude põhjal võib komisjon teha Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2004 ettepaneku I lisa muuta, lisades sellesse II lisas loetletud muud tegevusalad ja kasvuhoonegaaside heitkogused.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamisel saadud kogemuste ja kasvuhoonegaaside heitkoguste kontrollimisel saavutatud edusammude põhjal ning pidades silmas rahvusvahelisi arenguid, koostab komisjon käesoleva direktiivi kohaldamise kohta aruande, milles käsitletakse:

- a) kuidas ja kas tuleks I lisa muuta, lisades sellesse muid asjaomaseid sektoreid, muu hulgas kemikaali- ja alumiiniumitööstus ja transpordisektor, II lisas loetletud tegevusalasid ja muude kasvuhoonegaaside heitkoguseid, eesmärgiga täiustada veelgi süsteemi majanduslikku efektiivsust;
- b) ühenduse kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise suhet 2008. aastal algava rahvusvahelise heitkogustega kauplemisega;
- c) kvootide eraldamise meetodika (sealhulgas alates aastast 2012 enampakkumine) ja III lisas nimetatud siseriiklike kvootide eraldamise kavade kriteeriumide edasist ühtlustamist;
- d) projektimehhanismidest saadava heitkoguste krediidi kasutamist;
- e) heitkogustega kauplemise suhet muude liikmesriigi ja ühenduse tasandil rakendatavate samu eesmäärke taotlevate tegevuspõhimõtete ja meetmetega, sealhulgas maksustamine;
- f) ühenduse ühtse registri asjakohasust;
- g) ülemääraste heitkoguste trahvide taset, võttes muu hulgas arvesse inflatsiooni;
- h) saastekvootide turu toimimist, eelkõige võimalikke turuhäireid;
- i) kuidas kohandada ühenduse süsteemi laienuvad Euroopa Liiduga;
- j) rühmituste moodustamist;
- k) otstarbekust töötada kvootide eraldamise alusena välja kogu ühendust hõlmavad võrdlusarvud, võttes arvesse parimat olemasolevat tehnikat ja kulude-tulude analüüsi.

Komisjon esitab kõnealuse aruande, millele on vajaduse korral lisatud ettepanekud, Euroopa Parlamendile ja nõukogule 30. juuniks 2006.

3. Projektipõhiste mehhanismide, sealhulgas ühisrakenduse (*Joint Implementation – JI*) ja puhta arengu mehhanismi (*Clean Development Mechanism – CDM*) sidumine ühenduse süsteemiga on soovitatav ja oluline selleks, et saavutada eesmärgidena nii ülemaailmsete kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine kui ka ühenduse süsteemi tulemuslikkuse suurendamine. Seepärast tunnustatakse projektipõhistest mehhanismidest saadava heitkoguste krediidid kasutamist kõnealuses süsteemis vastavalt komisjoni ettepanekul Euroopa Parlamendi ja nõukogu vastuvõetud sätetele, mida aastal 2005 tuleks kohaldada paralleelselt ühenduse süsteemiga. Kõnealuste mehhanismide kasutamine peab täiendama siseriiklikke meetmeid kooskõlas Kyoto protokolliga ja Marrakeshi lepingute asjakohaste sätetega.

Artikkel 31

Rakendamine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2003. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile. Komisjon teatab nendest õigusnormidest teistele liikmesriikidele.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näeb ette liikmesriik.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiivi reguleerimisalas nende poolt vastuvõetavate siseriiklike õigusnormide teksti. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike.

Artikkel 32

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 33

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 13. oktoober 2003

Euroopa Parlamendi nimel

president

P. COX

Nõukogu nimel

eesistuja

G. ALEMANNIO

I LISA

**ARTIKLI 2 LÕIKES 1, ARTIKLITES 3 JA 4, ARTIKLI 14 LÕIKES 1 NING ARTIKLITES 28 JA 30 NIMETATUD
TEGEVUSALADE LIIGID**

1. Käesolev direktiiv ei käsitle kättisi või kättise osi, mis tegelevad uute toodete ja menetluste uurimise, arendustegevuse ja katsetamisega.
2. Allpool esitatud künnisväärtused on üldjuhul tootmisvõimsuse või toodangu väärtused. Kui käitaja tegeleb samas kättises või samas tegevuskohas mitme samasse alajaotisse kuuluva tegevusalaga, siis nende alade võimsused liidetakse.

Tegevusalad	Kasvuhoonegaasid
<i>Energia tootmisega seotud tegevus</i>	
Põletuskättised nimisoojusvõimsusega üle 20 MW (v.a ohtlike või olmejäätmetega tegelevad kättised)	Süsinikdioksiid
Mineraalõli rafineerimistehased	Süsinikdioksiid
Koksiahjud	Süsinikdioksiid
<i>Raudmetallide tootmine ja töötlemine</i>	
Metallimaakide (sh sulfiidmaagid) särdamis- või paagutamisahjud	Süsinikdioksiid
Kättised malmi või terase tootmiseks (esmane või teisene sulatamine), sealhulgas pidevaluks, tootmisvõimsusega üle 2,5 tonni tunnis	Süsinikdioksiid
<i>Mineraalitööstus</i>	
Kättised tsemendiklinkri tootmiseks pöördahjudes tootmisvõimsusega üle 500 tonni ööpäevas või lubja tootmiseks pöördahjudes tootmisvõimsusega üle 50 tonni ööpäevas või muudes põletusahjudes tootmisvõimsusega üle 50 tonni ööpäevas	Süsinikdioksiid
Kättised klaasi, sh klaaskiu tootmiseks sulatusvõimsusega üle 20 tonni ööpäevas	Süsinikdioksiid
Kättised keraamiliste toodete valmistamiseks põletamise teel, eelkõige katusekivide, telliste, raskulamtelliste, kahhelkivide, keraamiliste materjalide või portselani põletamiseks tootmisvõimsusega üle 75 tonni ööpäevas ja/või ahjudes mahutavusega üle 4 m ³ ja mahtuvustihedusega 300 kg/m ³ põletusahju kohta	Süsinikdioksiid
<i>Muud tegevusalad</i>	
Tööstusettevõtted	Süsinikdioksiid
a) paberimassi tootmiseks puidust või muust kiulisest materjalist	
b) paberi ja papi tootmiseks, mille tootmisvõimsus on üle 20 tonni ööpäevas	Süsinikdioksiid

LISA

ARTIKLITES 3 JA 30 NIMETATUD KASVUHOONEGAASID

Süsinikdioksiid (CO₂)

Metaan (CH₄)

Dilämmastikoksiid (N₂O)

Fluorosüivesinikud (HFC)

Perfluorosüivesinikud (PFC)

Väavelheksafluoriid (SF₆)

III LISA

**ARTIKLITES 9, 22 JA 30 NIMETATUD SISERIIKLIKE SAASTEKVOOTIDE ERALDAMISE KAVADE
KRITERIUMID**

1. Asjaomaseks ajavahemikuks eraldatavate saastekvootide üldkogus peab vastama liikmesriigi kohustusele piirata oma heitkoguseid vastavalt otsusele 2002/358/EÜ ja Kyoto protokollile, võttes arvesse ühelt poolt üldiste heitkoguste osa, mida need kvoodid esindavad võrreldes käesolevas direktiivis käsitlemata allikatest pärinevate heitkogustega, ja teiselt poolt iga riigi energiapoliitikat, samuti peavad need olema kooskõlas riikide kliimamuutuste programmidega. Eraldatavate saastekvootide üldkogus ei või olla suurem, kui on tõenäoliselt vaja käesoleva lisa kriteeriumide rangeks kohaldamiseks. Enne aastat 2008 peab kõnealune kogus olema kooskõlas meetmetega, mille kaudu iga liikmesriik püüab saavutada või ületada otsusele 2002/358/EÜ ja Kyoto protokollile vastavat eesmärki.
2. Eraldatavate saastekvootide üldkogus peab olema kooskõlas otsuse 93/389/EMÜ kohaselt antava hinnanguga, mis käsitleb liikmesriikide tegelikke ja kavandatavaid edusamme ühenduse kohustuste täitmisel.
3. Eraldatavate kvootide kogused peavad olema kooskõlas käesolevas süsteemis käsitletud tegevusalade potentsiaaliga, sealhulgas tehnoloogilise potentsiaaliga, heitkoguseid vähendada. Liikmesriigid võivad kvootide jaotuse aluseks võtta igast tegevusalast tulenevad kasvuhoonetega seotud keskmised heitkogused toote kohta ja igal tegevusalal saavutatavad edusammud.
4. Kava peab olema kooskõlas muude ühenduse õiguslike ja poliitiliste dokumentidega. Arvesse tuleks võtta uutest õigusnormidest tulenevat vältimatut heitkoguste suurenemist.
5. Vastavalt asutamislepingu, eriti selle artiklite 87 ja 88 nõuetele ei diskrimineeri kava mingeid ettevõtteid ega sektoreid ega anna teatavatele ettevõtetele ega tegevusaladele põhjendamatut eelist.
6. Kava sisaldab teavet selle kohta, kuidas suudavad uued osalejad asjaomases liikmesriigis ühenduse kavas osalemist alustada.
7. Kava võib sisaldada varajasi meetmeid ja sisaldab teavet selle kohta, mil viisil varajasi meetmeid arvesse võetakse. Liikmesriigid võivad kasutada parimat võimalikku tehnoloogiat käsitlevatest võrdlusdokumentidest tuletatud võrdlusarve oma siseriiklike saastekvootide eraldamise kavade väljatöötamisel ja need võrdlusarvud võivad hõlmata varajaste meetmete arvessevõtmist.
8. Kava sisaldab teavet selle kohta, mil viisil võetakse arvesse keskkonnasäästlikku tehnoloogiat, sealhulgas energiatõhusaid tehnoloogiaid.
9. Kavas nähakse ette, kuidas üldsus võib märkusi esitada, ja see sisaldab teavet korra kohta, mille alusel neid märkusi enne saastekvootide eraldamist käsitleva otsuse tegemist nõuetekohaselt arvesse võetakse.
10. Kava sisaldab loetelu käesolevas direktiivis käsitletud käitistest ja saastekvootide kogustest, mida igale käitisele eraldada kavatakse.
11. Kava võib sisaldada teavet selle kohta, mil viisil võetakse arvesse ühenduseväliste riikide või üksuste konkurentsi.

IV LISA

ARTIKLI 14 LÕIKES 1 NIMETATUD JÄRELEVALVE JA ARUANDLUSE PÕHIMÕTTED

Süsinikdioksiidi heitkoguste järelevalve

Heitkoguseid kontrollitakse kas arvutamise või mõõtmise teel.

Arvutamine

Heitkoguste arvutamisel kasutatakse valemit:

$$\text{Andmed tegevuse kohta} \times \text{heitmekoefitsient} \times \text{oksüdatsioonikoefitsient}$$

Tegevust käsitlevaid andmeid (kasutatud kütus, toodangu määr jne) kontrollitakse tarnimist käsitlevate andmete või mõõtmise alusel.

Kasutatakse heakskiidetud heitmekoefitsiente. Kõikide kütuseliikide puhul aktsepteeritakse tegevuspõhiseid heitmekoefitsiente. Standardkoefitsiente aktsepteeritakse kõikide kütuseliikide puhul, välja arvatud mittekaubanduslikud kütuseliigid (jäätmekütus nagu rehvid ja tööstusprotsesside gaasid). Kivisöe kohta tuleb veel edasi arendada maavarapõhised standardväärtused ja maagaasi kohta EL või tootjariigi standardkoefitsiendid. Rafineerimissaaduste suhtes võib kohaldada IPCC (*Intergovernmental Panel on Climate Change* – valitsustevaheline kliimamuutuste rühm) standardväärtusi. Biomassi heitmekoefitsient võrdub nulliga.

Kui heitmekoefitsient ei võta arvesse asjaolu, et osa söest ei ole oksüdeerunud, kasutatakse täiendavat oksüdatsioonikoefitsienti. Kui tegevuspõhised heitmekoefitsiendid on välja arvatud ja need võtavad oksüdeerumist arvesse, ei pea oksüdatsioonikoefitsienti kohaldama.

Kasutatakse direktiivi 96/61/EÜ kohaselt välja töötatud standardväärtusega oksüdatsioonikoefitsiente, välja arvatud juhul, kui käitaja suudab tõendada, et tegevuspõhised koefitsiendid on täpsemad.

Iga tegevusala, käitise ja kütuseliigi kohta tehakse eraldi arvutused.

Mõõtmine

Heitkoguste mõõtmisel kasutatakse standard- või heakskiidetud meetodikat ja mõõtmistulemused kinnitatakse täiendava heitkoguste arvutamiseks.

Muude kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve

Kasutatakse standard- või heakskiidetud meetodikat, mille komisjon on välja töötanud koostöös asjaomaste sidusrühmadega ja vastu võtnud artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras.

Heitkogustest aru andmine

Kõik käitajad lisavad käitist käsitlevasse aruandesse järgmise teabe:

A. Käitise tunnusandmed, sealhulgas:

- käitise nimi;
- käitise aadress, sealhulgas sihtnumber ja riik;
- I lisas loetletud käitise tegevusalade liik ja arv;
- kontaktisiku aadress, telefon, faks ja elektronpost; ja
- käitise ja võimaliku emattevõtja omaniku nimi.

B. Iga ettevõtte tegevuskohas tehtava I lisas loetletud tegevuse puhul, millega seonduvaid heitkoguseid arvutatakse:

- tegevusandmed;
- heitmekoefitsiendid;
- oksüdatsioonikoefitsiendid;
- koguheide; ja
- mõõtemääramatus.

C. Iga ettevõtte tegevuskohas tehtava I lisas loetletud tegevuse puhul, millega seonduvaid heitkoguseid mõõdetakse:

- koguheide;
- teave mõõtmismetoodika usaldusväärsuse kohta; ja
- mõõtemääramatus.

D. Põlemisest tulenevate heitkoguste puhul peab aruanne sisaldama ka oksüdatsioonikoefitsienti, välja arvatud juhul, kui tegevuspõhise heitmekoefitsiendi väljatöötamisel on juba oksüdeerumist arvesse võetud.

Liikmesriigid võtavad meetmeid, et kooskõlastada aruandmise nõuded olemasolevate aruandmise nõuetega, et vähendada ettevõtete aruandluskoormust.

V LISA

ARTIKLIS 15 NIMETATUD TÕENDAMISKRITEERIUMID

Üldpõhimõtted

1. Igast I lisas loetletud tegevusalast tulenevaid heitkoguseid tuleb tõendada.
2. Tõendamisel võetakse arvesse artikli 14 lõikele 3 vastavat aruannet ja eelneva aasta seireandmeid. Tõendamisel käsitletakse järelevalvesüsteemide usaldusvärsust, usutavust ja täpsust ning heitkogustega seotud andmeid ja teavet, eelkõige:
 - a) esitatud andmeid tegevuse kohta ja seonduvaid mõõtmisi ja arvutusi;
 - b) heitmekoeffitsientide valikut ja kasutamist;
 - c) arvutusi, mille tulemusel määratakse üldised heitkogused; ja
 - d) kui kasutatakse mõõtmist, mõõtmismetoodika valiku ja kasutamise asjakohasust.
3. Teatatud heitkoguseid võib tõendada üksnes juhul, kui usaldusväärsed ja usutavad andmed võimaldavad heitkoguseid piisava kindlusega määrata. Piisava kindluse saavutamiseks peab käitaja näitama, et:
 - a) esitatud andmetes ei esine vastuolusid;
 - b) andmete kogumine on toimunud kooskõlas kehtivate teadusstandarditega; ja
 - c) käitiste asjaomased registrid on täielikud ja järjepidevad.
4. Tõendajale tagatakse juurdepääs kõikidele tõendamise objektiga seotud tegevuskohtadele ja andmetele.
5. Tõendaja võtab arvesse, kas käitis on registreeritud ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemi (EMAS).

Metoodika

Strateegiline analüüs

6. Tõendamise aluseks on igasuguse käitises tehtava tegevuse strateegiline analüüs. See eeldab, et tõendajal on ülevaade kõikidest tegevusaladest ja nende olulisest heitkoguste seisukohast.

Protsessi analüüs

7. Esitatud teabe tõendamine toimub võimaluse korral käitise tegevuskohas. Tõendaja teeb esitatud andmete usaldusvärsuse kindlakstegemiseks pistelisi kontrollid.

Riskianalüüs

8. Tõendaja hindab kõiki käitise heitkoguste allikaid, et teha kindlaks iga käitise koguheitmeid mõjutavat allikat käsitlevate andmete usaldusvärsus.
9. Analüüsi alusel määratleb tõendaja selgelt suurema eksimise ohuga allikad ja muud järelevalve- ja aruandlusmenetluse aspektid, mis võivad tõenäoliselt üldiste heitkoguste määramisega seotud vigade tekkimisele kaasa aidata. See hõlmab eelkõige heitmekoeffitsientide valikut ja eri allikatest pärinevate heitkoguste taseme määramiseks vajalikke arvutusi. Erilist tähelepanu pööratakse suure eksimise ohuga allikatele ja järelevalvemenetluse eespool nimetatud aspektidele.
10. Tõendaja võtab arvesse kõiki tõhusaid riskide ohjamise meetodeid, mida käitaja ebakindluse vähendamiseks kasutab.

Aruandmine

11. Tõendaja koostab valideerimisprotsessi aruande, milles märgitakse, kas artikli 14 lõikele 3 vastav aruanne on rahuldav. Kõnealusel aruandes täpsustatakse kõik tehtava töö seisukohast olulised küsimused. Kui tõendaja arvates ei ole koguheitmete hulk esitatud märkimisväärselt ebatäpselt, võib koostada deklaratsiooni, et artikli 14 lõikele 3 vastav aruanne on rahuldav.

Töendaja pädevusele esitatavad miinimumnõuded

12. Töendaja on käitajast sõltumatu, täidab oma ülesandeid usaldusväärselt, objektiivselt ja professionaalselt ning tunneb:
- a) käesoleva direktiivi sätteid, samuti asjaomaseid standardeid ja suuniseid, mille komisjon on artikli 14 lõike 1 kohaselt vastu võtnud;
 - b) töendatavate tegevusaladega seotud õigusnorme; ja
 - c) käitise heitkoguste kõikide allikatega, eelkõige andmete kogumise, mõõtmise, arvutamise ja esitamisega seotud teabe kujunemist.
-